

Yvonne Widekär

Från: Tommy Widekär <ranchboy3@hotmail.com>
Skickat: den 26 september 2000 06:48
Till: lk052830096@telia.com; anettestenstrom@hotmail.com; Bj_blowie@hotmail.com; ferdouszannatul@hotmail.com; oskar_modin@hotmail.com; Sylvia_bor@hotmail.com; coolboy22@spray.se; ewa.thylen@usa.net; magnus.westlund@seb.se; Christer.alvin@telia.com; k_rok200@gate.alvsborg.se
Ämne: Tredjepris & fri konkurrans(veckobrev 56, för vecka 38, er 00)

Friends

Det är söndag kväll och jag sitter hemma i Pranas lägenhet på Whinship och spanar ut genom fönstret. Landskapet är upplyst och jag kan utan besvar se att det är full aktivitet borta på softballbanan. Utsikten ut mot Claude Smith Field är näst intill perfekt. Den ligger dock ode, men inget ändå någon form av "jag är med" känsla. Denna charmiga arena som så här års bara får tjana som träningsanläggning för Mercer Bears baseball, andas liv och akthet och visst kan man känna känslan och feelingen från svunna och stora tider om man koncentrerar sig.

Formel 1 återkomst till USA har massmedialt uppmärksamats i samma division som collegefotboll och OS. Intresset har varit enormt och det skall medges att det var med barnlig fortjusning som jag i dag såg fram emot Amerikas Grand Prix i Indianapolis. Mycket riktigt infriades alla de förhoppningar som jag haft sedan tidigare. Detta blev helt klart årets lopp och en av de mest intressanta och spännande jag sett på är och där. Trots att Ferrari vann dubbel och att Jordan personalen schabblade till det långt mer än som är acceptabelt, lyckades Jordan med hjälp av H H Frenzen kora in på en för året mycket hedersam 3:e plats. För första gången det har året kändes det skönt att vara en Jordan vinnare.

Idrottshosten ser mycket intressant ut. Givetvis för att det fortfarande återstår några spännande dagar från Sydney, men också för att det nu är dags för första nedslapp och att NHL säsongen kan dra igång. Jag har även denna säsong shoppat upp mig på de atravardas Trashers biljetterna och lördagen den 7:e smäller det rejält då Trashers i sin första match för säsongen får ge sig en legenderna Rangers från New York. Jag kommer givetvis finnas på plats.

Jag brukar glatt svara att hockey är mitt huvudämne när folk frågar mig vilken huvudriktning jag har på min utbildning. Det är dock inte utan att det ligger lite sanning också bakom det. Jag lägger ner ett betydande antal timmar i veckan på statistik, laguppställningar, nyheter, resultat, osv.

Att Toronto Maple Leafs vinner cupen den här säsongen är minst lika viktigt för mig som att jag blir godkänd och klar med min MBA-examen. Ja, bara så att ni förstår vikten.....

Det skall medges att mina studier börjat att halta en aning efter min tidiga så bra start. Efter att jag var sjuk och borta de flesta dagarna föregående vecka på grund av mina ögonbesvär, var det ytterst viktigt att denna vecka blev en "studiehit". Nu blev det väl tyvärr inte så, men den här gången kan man i alla fall inte klandra min ambition. Nej, det var snarare det brev som damp ner i min brevlåda förra lördagen som andrade förutsättningarna. Jag fick besked om att jag var en av "the major prize winners" och chansen var stor att jag skulle kunna få motta det finaste priset: 50 000 dollar!

Jag hade tidigare deltagit i en tävling där man kunde vinna diverse fina priser, men steget från att delta till att faktiskt vinna kändes mer som en utopi. Men nu stod jag där som en av vinnarna. Jag kunde allra minst vinna priser för sammanlagt 3500 dollar. Känslan var svindlande.

I onsdags gav jag mig därför av för att delta i det jippo som skulle kunna ge mig möjligheten att motta nästan en halv miljon svenska kronor. Dagen blev en fantastisk tillställning med god mat, fotograferingar till höger och vänster och teveinspelning. Jag fick också ge en och annan intervju och det var inte svart att känna sig som en riktig "stjärna" i denna stund.

Nu vann jag aldrig de 50 000 dollarna. Jag vann ej heller bilen, en Pontiac Grand Am fullt utrustad. Istället fick jag motta tredjepriset som var:

1. Bensin för 400 dollar
2. 10 dagar för 4 personer på valfritt resort i Timber creek i Missouri, Fox river utanför Chicago, The Village utanför Dallas, Holly lake utanför Fort Worth, Lake O'the woods också utanför Fort Worth, Hill Country i San Antonio eller slutligen Piney shores utanför Houston.
3. En vecka för två personer i Bahamas, Mexico eller Hawaii.

Den fria bensinen kommer väl till pass nu när brorsan kommer och vi skall ge oss ut på roadtrip. Dock lär jag med största säkerhet bli tvungen att försöka sälja mina 10 dagar på resort, eftersom att jag lär få problem att få tiden att räckas till. Däremot kommer det bli en fantastisk semestertrip till Puerto Vallarta i Mexico till sommaren!

Det är en lustig känsla det där med stå där på en scen och veta att i en av kuverten ligger 50 000 och bara väntar på en. Ni må tro att det är mycket som får genom ens huvud under den tiden. Jag skall inte säga att jag inte blev besviken när jag ropades upp först som tredjepristagare. Logn skulle det vara annars. När man är så nära så vill man vinna. Det är så bara.

Så här efteråt känns det självklart fantastiskt och jag känner mig mycket lycklig för min vinst. Jag kunde ju lika gärna suttit här i dag utan denna upplevelse

En annan upplevelse och erfarenhet vann jag strax efteråt då jag kommit hem igen och jag bestämde mig för att ringa "dem där hemma" och berätta hur det gått. Jag slog numret, väntade lite för att det skulle kopplas och mottas därefter av rosten som förklarade att det inte var möjligt för mig att ringa varken long distance eller internationellt. I vredesmod ringde jag upp Bell South för att få klarhet i hur allting lag till. Jag fick svaret att det fanns en blockering för långväga samtal, men man kunde inte svara på varför.

Jag var därför tvungen att ringa mitt lokala Bell south kontor. Det kändes som en evighet innan jag slutligen fick tala med en kvinnoröst, efter det att jag lotsats smidigt runt med hjälp av diverse dataroster som uppmanade mig att trycka på diverse knappar för att få "absolut" bästa service. Där fick jag svaret att det inte fanns någon blockering från deras sida, utan jag fick istället vända mig till mitt speciella longdistance bolag. Eftersom att jag inte hade någon aning om vilket bolag jag hade blev jag tvungen att vanligen fråga "min vän" på det lokala Bell south kontoret. Det visade sig vara ett företag som hette MCI och varför jag inte visste vad de hette skall jag berätta nu.

Jo, det är så här: som ni alla vet som lever eller har levt i "det stora fria landet i väst" där den fria konkurrensen harjar varre än desperados i en vilda västern film, så blir man ständigt uppringd av alla dessa olika telefonbolag som dyrt och heligt lovar att just deras bolag är det bästa och de har givetvis de bästa priserna. Om man har otur kan de ringa flera gånger per dag. Givetvis är det alltid på olämpliga tider som tidigt på morgonen, eller Fredag eller lördagskvällar. En del har ingen skam alls i kroppen.

Dessutom verkar det bli mer och mer populärt att lata datorn skota allt ihop, under parollen: "Varför jobba manuellt när ändå slutprodukten skall vara automatiserad?"

Därför handlar det att minst en gång per dag ringer en telefonsvare "från någonstans" upp mig och erbjuder företagets tjänster. Då slänger jag på luren direkt! Sant tal jag inte. Däremot har jag svart att slänga på luren när någon stackars säljare ringer. Jag har gjort det vid något tillfälle och har därpå tagit upp telefonluren igen för att annu en gång konfronteras med samma säljare. Därför säger jag "ja" till allting nu. "Ja, jag tar det".

Alla erbjudanden är givetvis bättre än de jag haft tidigare, men jag har en stark misstanke om att jag i själva verket får samma och samma dealer varje gång. Vissa säljare blir stumma, vissa försöker att ändå få avsluta sitt saljsamtal, en del blir misstänksamma. Till dem alla säger jag annu en gång, JA, jag tar det ! Sedan är jag fri.

Detta innebär att jag utan någon större överdrift har andrat operator 10 ggr under denna dryga månad. Lange leva fri konkurrens!

Tillbaka igen till mitt problem att ringa long distance?internationellt.

Efter att jag fått tackat Bell south kvinnorosten från det lokala kontoret, gav jag mig på nästa projekt: Att checka hur min nya teleleverantör på long distance/internationella skotte sig. Det visade sig att de var annu mer pigga på high tech och har räckt det inte bara att trycka på knappar utan man skulle säga saker också, som i sin tur skulle matchas med mitt "konto??". Later det rorigt ? Jo, tack, det är det också. Efter evigheters evigheter kom jag antligen fram till den kvinnoröst som skulle kunna ge just mig allra bästa service. Jag var lycklig att det inte var en datorröst. Det visade sig mycket riktigt att mina samtal ut var sparrade och det berodde på att jag inte längre var aktiverad. Detta skulle ta upp till 1 dygn att fixa. Varför jag inte längre var aktiverad hade hon ingen aning om, trots att jag

skallde och klagade på servicen. Jag förklarade att de var tvungen att ersätta mig för det och då blev jag hänvisad till kundtjänst, men vid det här laget hade jag inte längre någon lust att lotsas runt. Det hade redan tagit 1 timma av mitt liv.

I dag fick jag brev från dem där de förklarade att de stängt av med anledning av att skydda mig, eftersom att de hade uppmärksammat att det ringts en del samtal till utlandet från min telefon. Det var visst en del av deras service. Att jag tidigare av säljaren blivit informerad om att jag nu både kunde och borde prata mycket utrikes eftersom att det var så billigt, fanns det ingen notis om. Så var det med det !

Klockan börjar dra sig mot midnatt och min indiska vän frågar om vi inte skall ta en fika. Jag tittar ännu en gång ut genom fönstret och nu har all aktivitet definitivt slutat. En polisbil stannar till vid Claude Smith arenan. Kanske har de samma känsla som jag har.

Tommy Widekarr, Winship apartments, Mercer, Macon, Ga

Get Your Private, Free E-mail from MSN Hotmail at <http://www.hotmail.com>.

Share information about yourself, create your own public profile at <http://profiles.msn.com>.

